

Senyor Oca: «Soc menys raper i més experimental, però el hip-hop segueix present»

Parlem amb el raper barceloní sobre el seu sisè treball 'Portals'

Sergi Sala | Xavi Souto

El raper i infermer barceloní **Sergi Sala**, més conegut com **Senyor Oca**, és un dels noms més inquiets de l'escena musical urbana. Des de l'inici, el 2012, ha evolucionat des del hip-hop cap a una fusió estilística que domina les cançons del sisè àlbum de la seva carrera, *Portals* (Guspira Records, 2022).

Senyor Oca pot ser considerat un dels pioners del 'rap de la terra'. Quines són les finestres que obre el teu nou disc, 'Portals'?

Respecte als cinc treballs anteriors, en aquest he ampliat el ventall musical amb nous gèneres i també he evolucionat estilísticament. I pel que fa a les lletres, en aquest disc han guanyat un caire més conceptual a cada cançó, amb la intenció de materialitzar les meves emocions.

Durant el confinament per la covid molts músics han aprofitat per enregistrar treballs discogràfics. També ha estat el teu cas?

Totalment, ha estat exactament així. Aquest virus m'ha fet molt de mal, perquè just abans que

arribés la pandèmia estàvem presentant l'anterior disc, *Ega* (Guspira Records, 2019), i ens vam veure obligats a posar el fre a la gira d'actuacions.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=2w4q9TidOF0>

Enmig d'aquest context, com definiries la línia poètica que han agafat les noves cançons?

A *Portals* el hip-hop continua ben present, tant a les lletres com en el missatge, però és un disc que s'allunya bastant del gènere pel que fa a la musicalitat. En aquest aspecte, les lletres han agafat un aire més melancòlic i autodestructiu, però sempre sense perdre la connexió amb les ganes de tirar endavant.

La proposta és fidel als teus inicis -com quan vas guanyar el Sona9 2017- , amb una base rítmica potent amb elements electrònics. Ser més orgànic que altres propostes del mateix estil és el tret diferencial de Senyor Oca?

Una de les coses a les quals dono molta importància com a banda és que no m'agrada sonar de la mateixa manera als concerts que al disc gravat a l'estudi. De fet, confio molt en la vibració de cada moment, i per això valoro moltíssim executar música en directe, d'acord amb cada situació, combinant músics i DJ. A l'estudi ho faig de la mateixa manera, però el tractament final és un altre de ben diferent.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=BPao4nC1rN8>

En aquest disc has explorat altres sonoritats com el tecno i la música dance, però sense deixar de banda el drum'n'bass.

Sí, sempre m'he caracteritzat per acostar-me a altres músiques i sonoritats que em motiven, i mai ens hem tancat a fer un estil en concret. M'agradaria que la gent entengui que **Senyor Oca** és i té un gènere musical propi. Procuro que cada disc sigui una mutació de l'anterior, però en aquest treball certament m'he arriscat amb tot l'equip a fer una sèrie d'experiments sonors que encara no havíem provat en cap altre disc.

El 'rap de la terra' continua sent el teu crit de guerra?

Per descomptat, tot i que cada vegada soc menys raper i més experimental. De tota manera, el hip-hop és present dins meu i encara que pugui semblar que me n'allunyo, sempre m'acompanya i ho seguirà fent.

Ja fa 10 anys que et mous en l'escena de la música urbana. Què penses que ha canviat en aquest temps?

Cada generació s'expressa diferent amb qualsevol estil de música i inevitablement evoluciona amb els nous artistes que van canviant les regles. Els gustos han canviat moltíssim i també els referents. Però jo ho vull veure com part de la vida i abraçar-ho, penso que seria un error rebutjar-ho.

Sergi Sala Foto: Xavi Souto

Sergi Sala és una persona inquieta, un investigador de nous sons?

Cadascú és lliure d'investigar i crear música com vulgui. Jo tinc la necessitat de fer-ho, tot i que la majoria d'artistes segueixen el corrent d'un gènere o d'una tendència musical. Per cada mil persones que fan trap sempre n'hi ha una que té una sensibilitat especial i aquesta és la que millora i fa avançar el moviment. El més important és que tothom tingui la llibertat per fer-ho.

En aquest aspecte, creus que falta més educació musical entre les noves generacions?

La música és un àmbit multidisciplinari. El més important és que cadascú trobi el millor que sap fer i s'hi entreni. Tard o d'hora trobarà un equip on cadascú sumarà i, si hi ha bon gust i un saber fer, es crearan cançons interessants. A mi em podrien jutjar pel fet de no saber tocar cap instrument, però la meua feina a l'estudi és escriure i crear la idea d'una cançó. Després, tot l'equip dels 'oques' ens encarreguem de dur la creació mental a la realitat musical.

Ja fa molts anys que t'acompanyen els mateixos músics. Has creat un bon equip?

La veritat és que sí, hi ha molt bona química amb tota la banda. Tant a l'estudi com en directe ens entenem molt bé i les bones vibracions es noten en el resultat final. Tots ells, en Gale com a discjòquei, en Deps als cors, en Miki Grau a la bateria i en Quim Simó amb el saxo i la flauta, són uns cracs que fan que tot sigui més fàcil.